

Vrijdag 20 mei 2022 werd basisschool 't Ambyld in Terwispel heropend. Sietse de Boer

‘t Ambyld up-to-date na jaar verbouwing

TERWISPEL Na een jaar van verbouwen, is basisschool 't Ambyld vrijdag feestelijk heropend. Alles in de school is nieuw, van vloer tot plafond en van meubilair tot toilet. Daarnaast werd het gebouw geïsoleerd. “Eindelijk dubbele ramen”, verzucht een ouder. De grondige verbouwing en herinrichting kostte 1,3 miljoen euro.

“Per week zagen we de metamorfose, hoe de school langzaam maar zeker veranderde in hoe het er uiteindelijk uitziet”, zegt schooldirecteur Roelf Grasmeijer in zijn openingswoord. “Het was een enorme uitdaging om ons onderwijs af te stemmen op de bouwwerkzaamheden. Op sommige dagen moest het team zich een weg banen tussen houten balken, planken en schroeven en verhuizen van lokaal naar lokaal of soms het dorpshuis.”

Voor de kinderen van 't Ambyld was het vrijdag de hele dag feest, met onder andere een voorstelling goochelaar Minze Dijkstra in het dorpshuis en workshops djembé. Maar ook legden ze de loper uit op het plein, niet een rode maar een vrolijk langgerekt tapijt van stoepkrijt. Ouders, oud-leerkrachten, burens en andere belangstellenden verzamelen zich op het plein. Zij krijgen een prachtige voorstelling voorgeschoteld.

“Waar zijn onze sterren van groep 1/2”, roept Grasmeyer in de microfoon. Hand-in-hand, geschminkt en vrolijk verkleed komen ze aanwandelen en zoeken een plekje achter de grote trommels. “We beginnen met de wind”, zegt drumleraar Roel Jan. Zachtjes strijkt hij met zijn handen over het drumvel, de kinderen doen het na. Vanochtend heeft elke groep onder zijn leiding een optreden ingestudeerd, in een half uurtje leerden de kleuters prachtig hun roffels vergezeld door handjeklap en muziek. Oplopend in moeilijkheidsgraad speelt elke groep de sterren van de hemel.

“We zijn bijna aan het eind van deze dag”, zegt Grasmeyer vervolgens en geeft dan het woord aan Jan Veenstra van scholenkoepel Comprix. Hij richt zijn woord rechtstreeks tot de kinderen. “De kleuters zeiden: juf, we hebben een mooi plein maar de school is zo verschrikkelijk saai. Doe er wat aan! De juffen gingen naar meester Roel en zeiden: doe er wat aan! Meester is een krûmproater, hij ging naar Comprix en zei: disse skoele is zo ferskriklik saai, doe d’r wat an!”

Gelukkig, zegt Veenstra, was er bij Comprix iemand met veel verstand van saai scholen: Marjan. “Marjan wilde dat wel maar zei: het kost wel veel geld. We hebben alle sokken omgekeerd en zijn naar Libbe (wethouder Libbe de Vries) gegaan. ‘Libbe wil jij kijken of er wat geld is?’ En uiteindelijk kregen we heel veel geld.”

Hoe saai of mooi een school ook mag zijn, uiteindelijk gaat het om het onderwijs zegt Grasmeyer. “U bent echter vandaag niet gekomen om mijn verhaal aan te horen maar om de school te bekijken”, waarop hij Kisanet en Lena, respectievelijk de oudste en jongste leerling, uitnodigt om het lint voor de ingang door te knippen.

“Wat is it hjir feroare, jeetje”, roept iemand uit. Over de groene vloer stroomt het publiek binnen in de eerste gemeenschappelijke ruimte. Prachtige wandkasten en stamtafel van steigermateriaal, levensgrote koeien op het behang. In de grote hal ook de stoere tafels met langs de wand knusse zithoekjes. Nog altijd is de school een echte halschool met leslokalen rond de gemeenschappelijke ruimtes. “En dat is prachtich, want sa’n lange gong yn in skoalle dêr kinst niks mei”, zegt een oud-leerkracht.

